

KIERSTRĄG (1) *sb m*

kierstrąg, [kersztrang].

e oraz a jasne.

sg [N kersztrang.] ◇ G kierstrągu.

Sł stp: kiersztrąg, kielsztrank, Cn brak.

Napój alkoholowy z wiśni (z niem. Kirschtrank): [czopowe] Od Miodów: Troyniku, Kierstrągu, Málinniku. SarnStat 348; [[Wiśnie czarne] Máią bárzo blifkość z winem czérwonym: przeto nie złé pićie Kerfztráng UrzędowHerb 332a (Linde).]

KW